

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at jeg sagde, at patienterne var prisgivet personalet, ikke, at de var prisgivet samfundstjenesten. Og det, at hjælpeløse patienter er prisgivet personalet, er noget, jeg meget ofte har brugt, også når jeg har skullet instruere personalet på de institutioner, hvor jeg har arbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er ked af, at justitsministeren ikke vil gå ind for ændringsforslag nr. 3, således at vi får en klar linje i forhold til de ældre på plejehjem, dagcentre etc. og samfundstjenesten. Jeg har forstået det således, at der også skal være indforståelse fra de ældre for, at samfundstjenesteafsonere, hvis jeg kan kalde dem sådan, kommer til at virke dér. Det vil i realiteten sige, at bare en enkelt ældre på et dagcenter siger: det vil jeg ikke gå med til, udelukker man altså muligheden deraf, og derfor synes jeg, at den linje, som vi har skitseret, er ren og klar.

Jeg er ked af, så meget som jeg har arbejdet med og for denne sag, at jeg må meddele, at skulle ændringsforslag nr. 3 ikke blive vedtaget, er vi nødsaget til at stemme imod beslutningsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 59 stemte for, 79 imod.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

*Forhandling***Knud Lind (FP):**

Jeg skal indledningsvis henvise til det, som jeg sagde under forhandlingen om ændringsforslagene for så vidt angår forslaget i dets helhed, og jeg skal samtidig igen sige, at det må undre én, at venstres ordfører er gået helt uden om spørgsmålet weekendfængsel og natfængsel, fordi venstres tidligere medlem,

forhenværende justitsminister, fru Nathalie Lind, netop kom ind på disse tanker om weekendfængsel og natfængsel og vi nu ved, at ordningen med weekendfængsler i New Zealand har bevirket omkring 75 pct. mindre i udgifter for en indsat i forhold til en i almindeligt fængsel. Ikke et eneste ord om det, ikke et ændringsforslag fra venstres side, men det kan være, hr. Bjørn Elmquist vil forklare det fra talerstolen her.

Det må også undre, når man endelig ønsker fra justitsministerens side at lave en forsøgsordning med nye sanktionsformer, at man så ikke tager disse to former med, i særdeleshed når man erindrer sig den række af unge mennesker, der gennem årene har passeret revy i retssalene og modtaget tiltalefrald, en betinget dom eller en kortvarig ubetinget frihedsstraf, som i stedet måske burde have haft weekendfængsel eller natfængsel som straf. Dette havde måske givet en bedre løsning på nogle af de problemer, som man har haft med kapacitet i fængslerne m.v.

Jeg kan i øvrigt ikke lade være med at sige til ministeren, at man også får en mistanke om, når man nu har set lovforslaget om nedsættelse af strafferammerne for kriminalitet m.v., at dette er et led i en kæde, hvor ministeren ligesom forsøger at sige, at da hr. Brydesholt i sin tid har lukket arresthuse m.v., nedsætter vi straffen og laver forskellige foranstaltninger. Jeg kan ikke lade være med at sige det, for man får den tanke. Fremskridtspartiet mener i øvrigt, at kontrolforanstaltningerne i forbindelse med samfundstjeneste måske kan blive ret store.

Selve igangsætningstidspunktet har jeg tidligere været inde på, og dette igangsætningstidspunkt for en forsøgsordning omfattende Københavns og Nordjyllands amter er stadig, vil jeg sige, den største forhindring for en reel forsøgsordning.

Jeg mener ikke, at vi endnu har fået et tilbagesvar fra Nordjyllands amt om, at man ønsker at gå ind i ordningen, men det kan være, justitsministeren kan redegøre for det her.

At få en forsøgsordning som den, vi taler om, i gang for kriminelle i en tid med 300.000 arbejdsløse kan sammenlignes med, når vi tager martspakken i betragtning, at give nybegyndere svømmeundervisning i en orkan på åbent hav. Det er jo det reelle, som denne ordning kan sammenlignes med.